

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

نشریه پیشرو – شماره ۴۰

اول اکتبر ۲۰۱۱

اندوه مرگش را به نیروی مبارزه برای رهایی مردم تبدیل نمائیم!

سمیر عظیم از همزمان زنده یاد داد نورانی در جبهه کنرها

زنده یاد نورانی، این انقلابی بزرگ در آخرین دقایق حیاتش گفته بود:

«مرگ و زندگی يك واقعیت است، تلاشم برای زنده ماندن فقط به منظور خدمت به مردم است.» او با این سخن با صراحت بیان داشته است که زندگی وقتی ارزشمند است که به خاطر خدمتگزاری و نجات زحمتکشانش از تجاوز، ظلم و استبداد و ایجاد يك جامعه مرفه و عاری از هرگونه بیدادگری و ستم باشد. بنابر این، رهروان راه پر شکوه «نورانی» در اوضاع و احوال حساس کنونی، رسالتمندانه و با پشتکار و قبول وظایف و مسئولیت های سترگ در قبال ملت زجرکشیده و به خون خفته شان، يك بار دیگر تجدید پیمان می نمایند که بر راه پر افتخار این رزمنده گرامی شان راسختر از پیش گام های استوار برای استحکام و گسترش مبارزه با هر نوع توطئه، دسیسه و عوام فریبی دشمنان گوناگون مردم افغانستان بردارند.

من مطمئن هستم که یاران و شاگردان زنده یاد «نورانی» با دانش و خصوصیت مبارزاتی که از استاد و در حقیقت رهبر شان آموخته اند، هیچ گاه و تحت هیچ گونه شرایطی از کار و پیکار برای منافع و نجات خلق ستمدیده و دربند وطن شان خسته نشده از اصول علمی مبارزه انحراف نکرده و این راه خرائین را با همه مشکلات و خم و پیچ آن تا پیروزی نهائی ادامه می دهند. من نبود زنده یاد «نورانی» را در اوضاع کنونی کشور ما يك ضایعه بزرگ برای جنبش پیشرونده افغانستان می دانم، اما به این باور هستم، مردمی که جرأت مبارزه دارند، اگر رهبر از پا می افتد، دیگری پیش می آید و پرچمش را می گیرد و به پیش می رود.

منحیت یکی از همزمان زنده یاد «نورانی» این افتخار را دارم که در کنارش سالهائی سال مبارزه کردم، از خصوصیات مبارزاتی اش آموختم، بر یکدیگر باور داشتیم و افتخار بزرگتر از این چه خواهد بود که دو انسان از دو منطقه جداگانه افغانستان، در محلی با هم برای استقلال کشور رزمیدیم که زادگاه هر دوی ما نبود ولی این باور و ایمان ما بر مردم زجر دیده افغانستان بود که ما را تا آن کوهستان ها کشاند.

لذا، امروز که او دیگر در میان ما نیست، نبودش را با تمام معنا احساس می کنیم، ولی در عین زمان خرسند هستیم که راه و مبارزه اش ادامه دارد.

همرزم عزیز من! آرام بخواب، همزمانت راحت را ادامه می دهند!